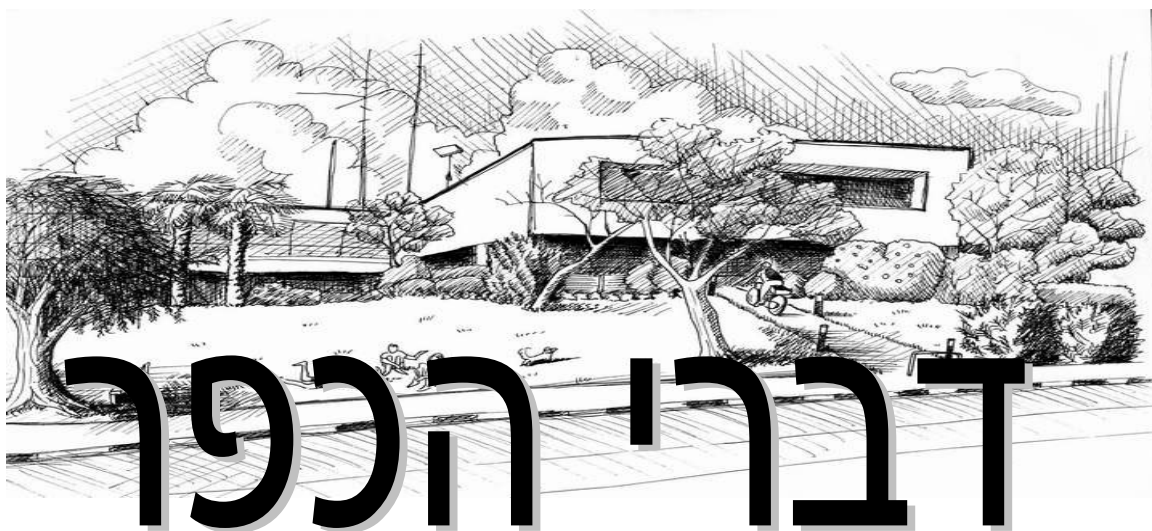

התייחסי לארוחת ליל שבת משפחתית
כאל האירוע המלכד של השבוע.
ואפילו אם אינכם משפחה מסורתית,
טקס הדלקת הנרות
עשוי להישאר חרוט בזיכרון הילדים.

גיליון מס' 2042 *ד' בניסן תשס"ז *23 במרץ 2007

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

clinic@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

25.3	לי קפלן	30.3	צילה בן-רשף
27.3	רחל אבידור דותן מעין אורי פרנק-שושני (נכדה)	31.3	טרי לפינג דליה בוסקילה אילה אדלשטיין פלג בן-דוד (נכד שיינגזיכט)
28.3	בטי עדר בתיה ויטהם ענת ניצן (נכדה) נריה אגם אייל איסטון (נכד) הראל מרום ליאם סלע (נכד)		

ימי נשואין

29.3	ג'אק בן נתן צפורה סמברג שונטל בסו קירי איסטון (נכדה) נעה גליק (נכדה)	25.3	ריבה וג'ק בן נתן - 60
		27.3	רותי וגדי עמית שושנה ולני יודאיקין
		29.3	בת שבע ומרקי מרקוסון - 50
		30.3	סנדרה ונאור מסר

מזכור

ז	בניסן תשל"ו	6.4.76	גב' הטי דויס
ז	בניסן תשמ"ג	21.3.83	גב' אסתר שטיינהאור
ט	בניסן תשס"ב	21.3.02	אנגה סגל

פירורים של חמץ

רגע לפני שהיסטריית הניקיונות וההכנות לפסח נכנסות להילוך גבוה, התיישבנו לנו בנחת ללקט עבורכם מספר פירורים של חמץ כשר למהדרין...

סוף שבוע קשה עומד לעבור על "כוחותינו". אלפי אנגלים, צעירים ברובם, ורודי לחיים ותפוחי בירה, עומדים שוב לפלוש לארץ הקודש ולחדש לפחות זמנית את המנדט... אמנם רק בכדורגל לפי שעה, אבל בכל זאת, זו השעה לקרוא לכל בחורינו המצוינים לצאת ו"להגן על המולדת" מפני הפולש הזר אפילו שקוראים לו **וויין רוני** או **פרנק למפרד**, אני יודע שקריאה זו תתקל ברגשות מעורבים בחצרנו ... אבל כאן נבחנת פטריסטיות אמיתית...

ואולי הקדמנו את המאוחר, כי את כל החגיגה המתוכננת עלולה לבטל שביתת ההסתדרות – המוצדקת לכשעצמה בעיני – המתוכננת לפרוץ עוד בטרם תקראו שורות אלו. איפה הם הימים שהיו דוחים הכול לאחר החגים... נקוה שבכל זאת יצליחו כל האחראים לרבע את המעגל ולמצוא איזו נוסחת פלאים בדקה ה-90- (שימו לב לקישור הנפלא למשחק הכדורגל...).

וחזרה לענייני דיומא. אנו שמחים לברך את **רחל וישראל אבידור** לרגל חגיגות 60 שנות נישואין. מאחלים לכם עוד הרבה שנים של בריאות ועשייה מבורכת ביחד, ואולי לשתף גם אותנו הצעירים יותר בחייהם ובנישואיהם במתכון ההצלחה.

חגיגת 60 נוספת מתוכננת בסוף שבוע זה. הפעם החוגג הוא **דני נמלי** שמגיע במיוחד לציון האירוע כדי לחגוג עם חברים ומשפחה. מזל טוב גם לו.

עם קשר או בלי, בלוח הטיסות הנכנסות נרשמת פעילות ערה ביותר. לרגל האירוע שצוין זה עתה נחתת אצלנו האחות **אורה נמלי** שתוכל לציון באותה הזדמנות גם איחוד עם אורחים נוספים מכיתת **חרמון – אורלי ארנולד** ושתי בנותיה המגיעות אלינו מדרום אפריקה, **נעם שיין** וחברתו **קלייר** שנחתו גם הם לביקור מולדת.

מכיתת הירדן – מגיעה מארה"ב **מרב בן אבי**.

אורחים נוספים שנחתו אצלנו מרחבי הגלובוס הם מפיצים של מפעל "**הבונים**" מרחבי אירופה (בלגיה, נורבגיה, דנמרק, הונגריה, שבדיה, אנגליה, אירלנד, ספרד וצרפת) וכן נציגים מדרום אפריקה הודו וסין, והכול לטובת סמינר מיוחד שמארגן עבורם המפעל. נקווה מאוד שהסמינר יהיה מוצלח ויניב שלל הזמנות בארצות המוצא. קצת מוזר אבל אנחנו מאוד מקווים שהנציגים הללו **כן "ישימו לנו ברז..."** במובן החיובי מבחינתנו של הביטוי!

שירן הרמץ נחתה אחרי תלאות ודחיות בשל מזג האוויר מטיוול ושהייה די ממושכת בארה"ב אותם גם ניצלה לצבירת אי אלו מרשרשים ירוקים, (לא מספיק לדברי ג'וני) ברוכה הבאה לשבת הביתה.

גם בלוח הטיסות היוצאות נרשמה השבוע פעילות ערה. ממש בשעות **ששירן** עשתה דרכה ארצה. ארזו **רונית ודן הרמץ** את המזוודות ויצאו יחד עם הסבתא **דיאן ניימרק** לטיול בר מצווה של **דן** אותו יעשו בפסגות המושלגות של אנדורה בסקי וקניות ללא מכס שנהוגות במקום. נסיעה טובה ומהנה. כאשר **מיקה הרמץ** בצבא, יתר בני המשפחה בחו"ל וג'וני **הרמץ** יכול כמעט להגשים חלום... להישאר לבד בבית עם כל מלאי הקוקה-קולה שבמקרר... מה אגיד לכם טעם החיים... ותודו שזה הכי הרבה פעמים שקראתם את השם **הרמץ** בשנים האחרונות ובכלל...

מיקי נוי יצא בשליחות המולדת למשימה חקלאית בסנגל, גם משם הוא יחזיק אצבעות לבן **עומר** שעושה את צעדיו הראשונים במדים הירוקים של הנח"ל.

פירור אחרון של פורים מגיע אלינו מכיוון בית גיל הזהב ומספר על אודות מסיבת פורים רב גילית, משמחת ומבדחת כדברי מצוות החג, וגם מלווה בכיבוד טעים עשיר קלוריות **עדלאידע...** מספרים אפילו שהיו שם "זיגים" כמו בימים עברו. וכמו באותם ימים לא נזקקו שם לתורני חיסול כי כולם שמו כתף כדי לעזור. כל הכבוד עד 120.

שורת המקהלה – חברי מקהלת הגליל העליון **שרה דבולט, פול גלוק, ג'וני ושוולמית פרנק, טומי עמית** ממשיכים ללא לאות לתת את קולם ומרצם בחזרות ובהופעות לקראת חג הפסח. הם יופיעו בירושלים, בקיבוץ יגור (בסדר פסח נוסח יגור), בבית התפוצות בתל אביב ובקרית שמונה. עדיין אפשר להירשם ולהגיע להופעות אלו. בהצלחה ויישר כוח וקול... על ההתמדה ארוכת השנים.

חדר האוכל לשמחת רבים עובר מן החייאה מבורכת. משתתפים רבים בארוחת ליל השיש האחרונה ידעו לספר על ארוחה טעימה באווירה מצוינת, ומקווים להמשך דומה. מספיד המקום צריכים לקחת צעד אחד אחורה...

ומעניין לעניין באותה עניין (כמעט). סדר הפסח המשותף ייחגג כמדי שנה בחדר האוכל ומספרים כבר על כ-250 חברים וילדים שכבר נרשמו לקחת בו חלק. כל הכבוד למארגנים. התפריט נראה עשיר ומבטיח וגם המחיר די סביר, עם כי אליה וקוץ בה. הוא בכל זאת גבוה מאוד למשפחות גדולות כמו שלנו אישית למשל, דבר המונע מאיתנו, שוב למשל, ליטול חלק בחגיגה המשותפת. זה אולי המקום לקרוא לוועדת חגים שידעה בעבר לממן פעילויות כאלו ואחרות במהלך החג (כמו מרקיד או D.J) להנאת כולם, לקחת על עצמה את מימון תורני העריכה והחיסול, לגייס אולי מתנדבים וילדי כיתת בר מצווה לשם כך ועל ידי כך להוזיל את מחיר ההשתתפות של כמה שיותר חברים וילדים בחג המשפחתי ביותר בחגי ישראל. תחשבו על כך ונשמח מאוד לשמוע.

היום הפתוח של ילדי כיתה ו' מבית הספר "מבוא הגליל" בבית הספר "עמק החולה" בכפר בלום עבר בהצלחה מרובה. נקוה שהקליטה שלהם בשנת הלימודים הבאה תהיה מוצלחת גם כן.

ביום שלישי החבר'ה יוצאים לטיול השנתי המסורתי למשך יומיים לחיפה וסביבותיה. שיהיה בכיף.

אביר ושחק מלינה שהצליחו להדביק בחיידק הבדמינטון רבים וטובים מבין חבריהם מתכוננים במרץ לקראת אליפות ישראל שתיערך בשבוע הבא בתל אביב, הפעילות כאמור הולכת ומתרחבת וסוחבת לתוכה רבים וטובים. החבר'ה כבר מחפשים ספונסר שיעזור במימון האימונים, הציוד והנסיעות לתחרויות. נראה מי ירים את הכפפה, או יותר נכון את המחבט עם כדור הנוצה...

אני מרשה לעצמי לנצל שוב את שורות הפירורים כדי להעלות את מצוקת הנהגים הצעירים בבואם להשיג רכב כדי לצאת לבלות בשעות הערב. אין סיבה הגיונית שהרכבים של המשק לא יעמדו לרשותם בשעות אלו, רק מכיוון שחברים לוקחים אותם ומחנים ליד הבית כדי להשתמש בהם ביום שלמחרת. עם כל הדאגה שלנו כהורים על הנהיגה שלהם ובכלל בשעות הלילה, זה עדיף על האפשרות שהם משוטטים בטרמפים בדרכים. מה עוד שרוב הנסיעות הן כאן באזור. החבר'ה עמלו קשה פיזית וכלכלית כדי להוציא רשיון נהיגה, ואין כאמור היגיון בהערמת קשיים מיותרים.

אירוע הגשם האחרון במסגרתו ירדו כ- 40 מ"מ שהם לא פחות מ- 10% מהכמות שירדה עד האירוע הזה, ומביאה את כמות המשקעים שנרשמה אצלנו על סך של 415 מ"מ. רק עוד כ- 100 מ"מ פחות מהממוצע הרב שנתי. מלבד העלייה המבורכת במפלס הכנרת ודחייה נוספת בהתחלת השקיית השדות המטעים והגינות, עוד מספר ימי סקי לשמחת מפעילי האתר (משפחת הרמץ - בחרמון כבר הייתם...) מבטיחים הגשמים האחרונים עוד מספר שבועות של אביב ירוק ופורח, הקורא לכולם לצאת ולטייל בחיק הטבע. זה בדיוק הזמן.

והגשמים הללו שכנראה יבואו ונקוה ביחד שהם לא האחרונים, מאותתים לכל חולי קדחת ניקיון הפסח שכדאי מאוד **to hold your horses** כמו שאומרים ולהמתין עוד קצת עם הניקיונות כדי לא לעבוד כפול ראו הוזהרתם...

וברוח החג הממשמש ובא עלינו לטובה, נאחל לכולכם שבת שלום ומבורך שהכול יעבור לכם ממול ואם בכל זאת לא קשה מידי לנסות ולעשות מעשה טוב (אחד לפחות) ביום. נסו ותיהנו.

אבי דורית אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ וכמובן גם דניאל.

מסידור התחבורה

מספר תזכורות לאור תאונות והזנחה של רכבים.

1. רשאים לנהוג ברכבי הקיבוץ, חברי הקיבוץ ובני משק במסלול בנים - בלבד!!
 2. עקב בעיות שעלו מהנ"ל, ועדת תחבורה/חברה הוציאה החלטה מיוחדת - במקרים מיוחדים בהם חבר/ה ללא רשיון או בעיית בריאות, רשאי בן/בת משפחה לנהוג עבור החבר/ה - משפחה, כאשר ישנו חבר קיבוץ הנמצא עמו ברכב. לתשומת לבכם - ללא המצאות חבר משק ברכב, הנהוג לא מבוטח מטעם הקיבוץ וישא בכל נזק.
 3. כפי שפורסם בדברי מס' 1971 - על כל נהג לבדוק את הרכב לפני עלייתו לרכב ולדווח לי (או לנחמן), מידית במקרה של נזק לרכב (לפלאפון).
האחרון שנסע ולא דיווח, ישא באחריות ובתשלום הנזק. ע"מ למנוע ויכוח על רכב שנפגע שלא באשמת הנהג - על הנהג להביא את הפרטים של הרכב הפוגע (או הוכחות אחרות).
 4. לידיעתכם - פגיעה ברכב נגרמת גם מרשלנות כגון נסיעה ללא מים/שמן.
נהג שנסע ברכב וגרם לנזק חמור יותר- ישא בעלות התיקון.
- אנא הזהרו בדרכים - לאחרונה אירעו מספר תאונות לא רק בקיבוץ, פקחו את עינכם ושימרו על עצמכם .

נסיעה טובה!!

תזכורת אחרונה - הודעות השאירו בטלפון 4972 במשרד, ובמקרים דחופים התקשרו לפלאפון שלי.

ביי פור נאוו
אלינועה
סדרנית רכב

לקחת בטעות?

מי שלקח מעיל ספורט ירוק מהמתלה מחוץ לחדר האוכל, מתבקש להחזירו
לרפי פרנק - 4541. תודה

מהמרפאה

אם יש ברשותך עיתונים נחמדים בעברית ובאנגלית שסיימת לקרוא,
אנו נשמח לקבלם במרפאה לחדר ההמתנה.

תודה - צוות המרפאה

מזל טוב

בואו לשמוח יחד איתנו ביום חתונתו

ביום חמישי 29.3.07, כולם מוזמנים להשתתף בחתונה "כמו פעם". קבלת
פנים בשעה 15.30 בחצר בית דבולט. החופה תערך בשעה 16.30 (בדיוק).
לאחר מכן - נתכנס כולנו בחדר האוכל לחגיגה של שמחה עמוסת אוכל, הופעות
LIVE וריקודים.

נשמח לראותכם.

טל ונעמה וכל משפחות דבולט וקורנברג.

אנו מתנצלים מראש על רעש ופקקים ברחובות הכפר.

שתי בחירות

**סיפור מדהים שקיבלתי באינטרנט.
ארוך, אבל שווה קריאת כל מילה.**

הכינו ממחטות...

מה הייתם עושים? תעשו אתם את הבחירה!
אל תחפשו את הבדיחה בסוף, כי אין! תקראו את זה בכל זאת. השאלה שלי
לכולם היא כזאת: האם אתם הייתם עושים את אותה הבחירה?

בארוחת ערב למטרות צדקה שהתקיימה למען בית ספר לילדים בעלי ליקויי
למידה, קם אב של אחד התלמידים ונשא נאום אשר אף אחד מן הנוכחים לא
ישכח. אחרי ששיבח רבות את בית הספר ואת הצוות המסור שלו, הוא שאל
שאלה:

"כאשר שום דבר לא מפריע לו, הטבע עושה את הכל בשלמות. למרות זאת
בני, שי, לא יכול ללמוד דברים שילדים אחרים יכולים. הוא לא יכול להבין דברים
שילדים אחרים מבינים. איפה הסדר הטבעי של הדברים בבני?"

הקהל היה המום מהשאלה.

האב המשיך: "אני מאמין שכאשר ילד כמו שי, מוגבל פיזית ונפשית, מגיע
לעולם, מגיעה הזדמנות לטבעו האמיתי של האדם להציג את עצמה, והיא
מגיעה בצורת ההתנהגות של אנשים אחרים כלפי אותו הילד." לאחר מכן הוא
סיפר את הסיפור הבא :

שי ואביו טיילו ליד פארק שבו ילדים ששי הכיר שיחקו בייסבול. שי שאל "אתה
חושב שהם יתנו לי לשחק?" אביו של שי ידע שרוב הבנים לא ירצו שמישהו כמו
שי יהיה בקבוצה שלהם, אבל האב גם הבין שאם יותר לו לשחק, הדבר יעניק לו
תחושת שייכות וקצת ביטחון בכך שאחרים יקבלו אותו למרות מגבלותיו .

אביו של שי, שלא ציפה להרבה, התקרב לאחד הילדים במגרש ושאל אם שי
יכול לשחק. הילד הסתכל סביבו בחיפוש אחר הכוונה ואמר "אנחנו מפסידים
יש לנו מעט שחקנים.

המשחק כרגע בסיבוב השמיני. אני מניח שהוא יכול להיות בקבוצה שלנו, וננסה להכניס אותו לחבוט בסיבוב התשיעי."

שי הלך בקושי לכיוון הספסל של הקבוצה, לבש חולצה של הקבוצה עם חיוך רחב, והתיישב. לאביו הופיעה דמעה בקצה העין, והרגשת חמימות מילאה את ליבו. הילדים ראו את שמחתו של האב על היחס שנתנו לבנו. בסוף הסיבוב השמיני קבוצתו של שי הצליחה להוסיף עוד נקודות, אך לא מספיק כדי לנצח. בתחילת הסיבוב התשיעי, שי שם כפפה והלך לשחק בשדה הימני. למרות שלא חבטו לכיוונו כדורים, הוא היה נלהב רק מהיותו חלק מהמשחק ועל השדה. הוא חייך מאוזן לאוזן ונופף לאביו, שישב על הספסלים ביציע. עכשיו, כשכל הבסיסים מלאים וחסרות רק עוד נקודות ספורות לניצחון, היה זה תורו של שי לחבוט בכדור.

בצומת הזאת, האם הילדים יתנו לשי לחבוט ויוותרו על הסיכוי לניצחון במשחק? באופן מפתיע, שי קיבל את המחבט. כולם ידעו שחבטה היא הכל מלבד אפשרית, מכיוון ששי לא ידע אפילו איך להחזיק במחבט, וכמובן שלא לחבוט בכדור.

כששי התקרב לעמדת החבטה, המגיש, שראה שהקבוצה השנייה שמה את הרגשתו הטובה של שי מעל החשיבות של הניצחון, התקרב מספר צעדים כדי שיוכל לזרוק לשי כדור חלש יותר בו יוכל לחבט. ההגשה הראשונה הגיעה ושי הניף את המחבט באופן מגושם ופספס. המגיש התקרב מספר צעדים נוספים, וזרק שוב את הכדור בעדינות לכיוונו של שי. הפעם שי הצליח לחבט בכדור וכיוון האדמה, והכדור התגלגל לכיוונו של המגיש.

המשחק אמור היה להסתיים בשלב זה, אך המגיש הרים את הכדור, ובמקום לזרוק אותו לילד בבסיס הראשון, הוא זרק את הכדור חזק וגבוה. שי יכול היה להיפסל וזה היה סופו של המשחק.

המגיש זרק את הכדור בדיוק מעל לראשו של הילד שעמד בבסיס הראשון, אל מחוץ להשיג ידם של חברי קבוצתו. כל הקהל ביציעים וחברי הקבוצה החלו לצעוק "שי, רוץ לבסיס הראשון!" שי לא מעולם לא רץ רחוק כל כך, למרות זאת הוא הגיע לבסיס הראשון. הוא התרוצץ ליד הבסיס הראשון, מבוהל ופעור עיניים.

כולם צעקו "רוץ לבסיס השני! רוץ לבסיס השני!"
 שי רץ בצורה מגושמת לבסיס השני. חסר נשימה וקורן, הוא נאבק להגיע
 לבסיס השני.

כאשר שי היה בדרכו לבסיס השני, הילד ששיחק בצד הימני הרחוק של המגרש
 החזיק את הכדור. הוא היה הילד הקטן ביותר בקבוצה. זאת הייתה ההזדמנות
 שלו להיות הגיבור של קבוצתו הפעם הראשונה. הוא יכול היה לזרוק את הכדור
 לילד בבסיס השני, ובכך לנצח במשחק, אך הוא ראה את כוונתו של המגיש, לכן
 זרק את הכדור בכוונה גבוה ורחוק ככל שיכל מעל לראשו של הילד שבתחנה
 השלישית. שי רץ לכיוון התחנה השלישית נרגש כולו, בזמן שחבריו לקבוצה
 המשיכו לרוץ ולהקיף את כל התחנות.

כולם צעקו "שי, שי, שי, רוץ כל הדרך!"

שי עשה את דרכו לבסיס השלישי. הילד מהקבוצה הנגדית, שעמד בבסיס
 הרביעי ואחרון, רץ לשי לעזור לו, וכיוון אותו לכיוון הבסיס השלישי. הילד צץ
 "רוץ לשלישי! שי, רוץ לשלישי!" כששי הקיף את הבסיס השלישי, הילדים משתי
 הקבוצות ואלה שעמדו בצד וצפו צעקו "שי, רוץ לבסיס הבית!" שי רץ לבסיס
 הבית, דרך על הבסיס, וכולם הריעו לו כגיבור שניצח את המשחק לקבוצה
 שהפסידה.

באותו היום, המשיך האב את הסיפור בקול רך ודמעות זולגות, הילדים משתי
 הקבוצות עזרו להביא חלק אמיתי של אהבה ואנושיות לעולם שלנו.

שי לא החזיק מעמד עוד קיץ, הוא נפטר באותו החורף. הוא לא שכח את היותו
 גיבור, וכמה עשה את אביו שמח. כמה שימח את אימו כשהגיע הביתה,
 הדמעות שזלגו מעיניה, החיבוק שנתנה לגיבור הקטן שלה!

ועכשיו הערת שוליים קטנה: כולנו שולחים אלפי בדיחות דרך האי-מייל בלי
 מחשבה שנייה. אבל כשמגיעים לשליחת הודעה על הבחירות שבחיים, אנשים
 חושבים פעמיים אם להעביר או לא. הגס, וולגרי, ולרוב גם המגונה, עוברים
 בקלות במרחב הוירטואלי, אך החלטות פומביות על הגינות לרוב מדוכאות
 בבתי ספרינו ומקומות העבודה שלנו.

אם אתם חושבים על להעביר את המסר הזה הלאה, רוב הסיכויים שאתם
 מתחילים למיין את האנשים בפנקס הכתובות שלכם אשר להם לא יהיה
 "מתאים" לשלוח סוג כזה של הודעה.

ובכן, האדם ששלח לכם את ההודעה האמין שכולנו יכולים לגרום לשינוי. לכולנו יש בכל יום אלפי הזדמנויות לעזור לאנשים להבין את "הסדר הטבעי של הדברים". כל כך הרבה דברים מעושים וטרוויאלים בין אנשים מציגים בפנינו את הבחירה: להעביר הלאה את ניצוץ האהבה והאנושיות, או שמא נוותר על ההזדמנות להאיר את יומם של אלה מאיתנו שיכולים פחות, וחיים בעולם פחות טוב וקר יותר משלנו.

איש חכם אמר פעם שכל חברה נשפטת בדרך שהיא מתייחסת לאלה שהמזל העיר להם פחות מלאחרים.

אתם יודעים שיש לכם שתי בחירות:

1. למחוק.

2. להעביר הלאה

כתבות לעלון

אנו מבקשים להזכיר לכל הכותבים לעלון, שאנו לא מפרסמים כתבות, שאילתות וכד' בעילום שם.

מי ששם שאילתא לברוך ללא שם, מתבקש להזדהות. השאילתה לא תתפרסם ללא זיהוי השואל.

תודה - דורית בשם צוות העלון

שעות קבלה במרפאה
מפברואר 2007:

דורית DORIT	רופא DOCTOR	אחות NURSE	בדיקות דם BLOOD TEST	
07:30-08.30 9.30-12.45		9.00-12.00	07:30-08:15 יש לבוא עם טפסים חתומים ע"י הרופא/ה	יום ראשון SUN.
07:30-08.30 9.30-12.45	08:00-11:00	9.00-12.00	07:30-08:15 יש לבוא עם טפסים חתומים ע"י הרופא/ה	יום שני MON.
07:30-08.30 9.30-12.45		9.00-12.00	07:30-08:15 יש לבוא עם טפסים חתומים ע"י הרופא/ה	יום שלישי TUES.
07:30-08.30 9.30-12.45		9.00-12.00	07:30-08:15 יש לבוא עם טפסים חתומים ע"י הרופא/ה	יום רביעי WED.
07:30-08.30 9.30-12.45	12:00-15:00	10:00-18:00		יום חמישי THU.

המרפאה סגורה CLINIC CLOSED				יום שישי FRI.
---	--	--	--	--------------------------------